

NARODNI LIST

Izbija vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so plačnino proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 80 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Pomembna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Beseda o draginji.

Naši ljudski zastopniki v dunajskem drž. zboru so se zopet enkrat razburjali. Gotovo so kaj silno koristnega sklenili za prebivalstvo države, morda celo kaj za kmečko ljudstvo? bo vprašal eden ali drugi. Res so nekaj sklenili, pa v koliko bo to na korist ljudstvu, o tem bo govorila bodočnost.

Zadnji teden so v državnem zboru namreč na dolgo in široko govorili o — draginji. Drug za drugim so razkladali tozadevno svojo modrost različni Pantzi, Lecherji, Roškarji itd., nepregledna vrsta. In kaj so povedali vsi skupaj pametnega v svrhu rešitve vprašanja, kako zmanjšati zle posledice res vladajoče draginje? Nič! Sklenilo se je nazadnje, da se dovoli uvoz mesa iz Argentine, češ tisto bo cenejše. Dovolil se je ta uvoz za tako dolgo, dokler bo vladala draginja.

Agrarni ali kmečki poslanci so se temu uprli, češ da se z uvozom tuje živine in tujega mesa ali pa z znižanjem carin za uvoz tega blaga oškoduje živinorejo avstrijskih kmetovalcev in se tako kmeta peha v propad. Na drugi strani pa so vpili zastopniki delavstva in mestnega prebivalstva, da zato vlada taka draginja, ker kmetje hočejo pri prodaji svojih pridelkov, živine in žita, imeti 100 procentov dobička. Da je slednje ostudna in lažniva trditve, to bo sprevidel vakdo, kdor primerja n. pr. cene žita v l. 1850—1880, torej pred onim časom, ko je nastopila kriza v avstrijskem kmetijstvu in ko so cene silno poskočile. Videl bo, da cene žita niso danes prav nič višje, kakor so bile v tistih letih. In kdor sodi pravično, bo moral tudi priznati, da so se pridelovalni stroški od takrat gotovo zvišali skoro za dvakratne zneske.

Res je, da vlada občutna draginja, in prebivalstvo v mestih in trgih to bridko občuti. Toda ali mislijo res merodajni činitelji in nositelji avstrijske postavoja, da bodo s tem, če bodo pripeljali na leto nekaj stotisoč kilogramov mesa iz Argentine, odpravili draginjo za vedno? Ali mislijo morda, da bo s tem, če se odprejo meje za uvoz tuje živine in se tako uničuje avstrijsko kmetijstvo, draginje za vedno konec? Ali ne vidijo, da bodo nasprotno nastale še stokrat neugodnejše razmere, če bodo naše kmetijstvo popolnoma propadlo in če bodo na leto stotisoče kmetij šlo na boben? Neovrgljiva je in neizpodbitna ostane stara resnica, da je kmetijstvo rezervoar, iz katerega črpa vedno nove moči vsak narod, cela država.

Nismo med tistimi, ki taje, da bi sploh vladala draginja. Ampak smo odločni protivniki mnenja, da bi naše kmetijstvo bilo draginje krivo, ker svoje pridelke previsoko drži, ker išče mastne dobičke, in da je zato treba tem »kmečkim oderuhom« (tako

se izražajo kmečki nasprotniki!) jerbas za kruh obesiti nekoliko višje s tem, da se jim z uvozom živine in mesa ustvari cena konkurenca.

Vzrok draginji so naše gospodarske razmere same. Na eni strani se do danes s strani odločilnih činiteljev še ni storil niti eden korak, da bi se odpravilo prekupstvo ali mešetarstvo, ki živila v veliki meri podražuje. Gospodarsko-zadružni razvoj bo tekom let sicer sam na sebi iztrebil to rakano na telesu našega kmetijstva, gotovo pa je, da bi k temu v veliki meri lahko pripomogla naša postavodaja.

Na drugi strani pa se vprašamo: ali država sama le količjak skrbi za to, da bi se kmetijstvo povzdignilo in usposobilo za uspešno produkcijo in za zadostno oskrbovanje vseh za življenje potrebnih sredstev avstrijskih narodov? Ali se je s strani države že storil kak odločen korak za povzdigo naše živinoreje, dalje za to, da bi se pocenili prevozní stroški za kmetijske pridelke na železnicah itd.? Vse, kar se je doslej s strani vlade tozadevno ukrenilo, je tako malenkostno, da skoro niti v poštev ne pride. Na drugi strani pa zopet vidimo, kako se lahkomišelnost izpostavlja naše kmetijstvo, posebej naša živinoreja, največjim nevarnostim, da izgubimo še to, kar imamo. Ali nismo izvedeli baš v zadnjem času, da je po tuji živini bila v našo državo zanešana silno nevarna kuga na gobcu in parkljih, n. pr. na Češko, na Štajersko in drugod? Ali nismo slišali, da so n. pr. na Spodnjem in Srednjem Štajerskem do preklica prepovedani vsi živinski sejmi razun konjskih, ker se je ta kuga silno razširila? To so dobrôte, ki jih želijo našemu kmetijstvu zagovorniki brezpogojnega uvoza tuje živine k nam, dobrote, ki povzročajo avstrijskemu kmetijstvu stotisoče in milijon kron škode na leto. Tako, gospodje ljudski zastopniki in visoka vlada, se ne rešujejo tako važna gospodarska vprašanja, tako se ne rešuje naše kmetijstvo. Pač pa je to ona od mnogih protikmečkih krogov toli zaželjena pot, po kateri se bo dosegla ugonobitev kmečkega stanu.

Kako stališče torej naj zavzamemo glede draginje in nje olajšanja? Mnogi pravijo: država naj skrbi v postoterni meri za povzdigo živinoreje in kmetijstva sploh in draginja izgine sama od sebe. Gotovo, toda to se bo zgodilo šele tekom mnogih let. V enem mescu ali v enem letu našo živinorejo povzdigniti na ono višino, da bi zadostovala vsem domačim potrebam, je nemogoče. Da se za ta čas mora v množini, ki je potrebna, živila dobavljati tudi od zunaj, je gotovo, vendar pa je na drugi strani zopet jasno, da se to sme zgoditi le pod pogoji, ki niso v nasprotju z razvojem domače kmetijske produkcije. Kakor hitro pa bodo naše kmetijstvo v stanu, da bo samo zalagalo ves av-

avstrijski trg, pa se mora ustvariti za tujo konkurenco pogoje, pod katerimi bo za nadalje nemogoča. Dokler pa traja uvoz od zunaj, je naloga države, da upelje najstrožje zdravstvene odredbe; a ne le da jih upelje, ampak da tudi strogo gleda na to, da se tudi izvršujejo, ker le tako bo onemogočeno, da bi se zanesla živinska kuga od zunaj v tako velikem obsegu v našo državo.

To je naše stališče!

Iz političnega sveta.

Iz državnega zbora. V sejah od zadnjega tedna se je, kakor že na uvodnem mestu povedano, razpravljalo na dolgo in široko o draginji in o uvozu tuje živine in tujega mesa k nam. Sprejela se je rezolucija, da naj se dovoli uvoz neomejene množine mesa iz Argentine za toliko časa, dokler bo vsled draginje potreba. Nato se je začela razprava o proračunu. Med prvimi je govoril poslanec Verstovšek. Žigosal je razmere pri naših uradih na Sp. Štajerskem, kjer je vse pod nemško komando. Novega sicer ni povedal nič, ampak ponavljal je stokrat povedane pritožbe. Sicer jih nikdar ni dovolj!

Bilinjski, naš ljubeznivi finančni minister, je razveselil avstrijske davkoplačevalce z lepim Miklavževim darilom, z novim davčnim načrtom. — Vinskega davka, ki ga je lani obetal, sicer v tem načrtu ni, zato pa se reži iz njega monopol na vžigalice, zvišanje davka na žganje in davek od dedščin. Tako bodo torej v bodoče morali žganjivci reševati polomljeni voz državnih financ.

Ostro in odločno sta obsodila politiko Bienerthove vlade Poljak Glombinjski in Čeh Fiedler.

V ogrskem državnem zboru je prišlo do razpore med madžarskimi in hrvaškimi poslanci. Slečnijski so namreč se posluževali svoje postavno jim zajamčene pravice in so govorili tudi hrvaški, zaradi česar so se Madžari silno razburjali. — Tako spoštujejo Madžari pravice drugih narodov. Vredni bratci naših Nemcev!

Med Čehi in Nemci se nadaljujejo še vedno pogajanja. Sedaj se vrše na Dunaju in posreduje tudi vlada.

Na Angleškem se zopet bje ljut volilni boj. Državni zbor je namreč razpuščen in so nove volitve. Boj se vrši med lordi ali plemenitaši in zastopniki demokratske ali ljudske politike, liberalci. Gotovo je, da bodo liberalci, kateri imajo tudi vlado v rokah, tudi pri teh volitvah dobili večino.

LISTEK.

Lepa Anka.

Spisal Avgust Šenoa. — Poslovenil Jože Namreč.

Črez malo časa se prikaže zelo čuden prizor. Neki starec z rudečim nosom, nizko glavo in ježevimi očmi, oblečen v zaprašeno dolgo duhovniško suktnjo je vleklen za ušesa ubogega Milana, kakor nekdanj Ahil mrtvega Hektorja. Starec je bil rudeč kot rak od jeze in Milan se je zvijal od bolečin ko piškur.

»Ecce, haecce! Boli! Je-li? Uho te boli. Ti duša, črni grešnik, duša te ne boli, ker si ti, nečisto srce, zapustil sveto mesto? Sluga ponižen, milostive gospe«, je nadaljeval debeli prebendar zagledavši gospe pod lipami, »oprostito, da vas motim, toda po strogi zapovedi prečastitega gospoda ujca te zapeljane ovce, moram izvršiti inkvizicijo do konca, spremljati ga moram med zidovje zagrebškega semenišča.«

Gospe ste se zelo smejale temu smešnemu pojavu. Nazadnje pregovori v šali gospa Miličeva: »Dobro došli velečastiti gospod! Kakor vidim, se niste zelo zmučili na vozu.«

»Prosim, milostiva, per pedes apostolorum, po lastnih nogah.«

»Ali je mogoče? Ali ne bi preje čašico vina?«

»Prosim, milostiva, z veliko hvaležnostjo sprejemam ponudbo, toda — po inkviziciji. Predo-

bro poznate svojega prečastitega gospoda brata, s katerim imam čast sedeti pri eni mizi. Ko je on na svojem povratku iz kopališča slišal, da je vaš — Bog mu greh odpusti — malopridni sin obesil reverendo na klin, popadla ga je silna jeza in me je dal poklicati: Amice! Podvizajte noge, primite, inkvirirajte malopridnega sina, privlecite ga k meni, pozdravite mojo sestro — drugače ne dobite skozi petnajst polnih mesecev pri moji mizi samo čiste semeniške juhe. Vi, milostiva, dobro veste, da se navadno pri mizi vašega prečastitega gospoda brata dobro je in k temu še pokorno dedam, da sem se v mladih letih dovolj najedel semeniške juhe. Ergo mora vaš sin z menoj.«

»Velečastiti«, zakliče Milan, izvinivši se trebušatemu prebendaru. »Tukaj stojim na svojem posestvu, na plemiški zemlji in protestiram svečano proti vaši eksekuciji.«

»On se celo roga, ste čuli, milostiva, on se roga; ta je, da govorim z dovoljenjem, Apostat, Belzebub!« se razjezi prebendar.

»Velečastiti gospod«, povzame v smehu besedo gospa Miličeva, »žal mi je, toda tudi jaz kot plemkinja moram na svoji zemlji protestirati proti tej eksekuciji. Prepričala sem se, da iz mojega sina ne bode duhovnik. Kaj hočete? Očetova kri. Nadejam se, da mi bode dober svetovalec. Prepustite meni, da pomirim svojega brata in ne bojte se semeniške juhe. Milan se ne more vrniti, ker — ker, da vam iskreno povem! Kaj mislite, ali bi

šel moj pokojni gospod major v semenišče, ko je že mene poznal?«

»Aha!« prikima prebendar, »torej tu?« ter pokaže na srce.

»Tako je, velečastiti, proti tej bolezni ni v vašem breviru leka. Pustimo, naj gre svojim potem.«

»Umijem si roke, milostiva, kakor nekdanj Pilat«, se pokloni prebendar.

»Ne univajte si rok, prečastiti«, zakliče Milan, ki je prišel s steklenico vina in čašo, »močite rajši jezik in grlo. Bog vas živi!«

»O—o—o!« pogleda starec mladega Miliča, »vidim, da nisi dober za lakaja, da si skočil vragu iz torbe. Bog vas živi! Pozdravljam s to čašo iz srca celo družbo!«

»Milan«, se obrne gospa k sinu, »zapusti nas nekoliko časa. Imamo važnih razgovorov.«

Ko je sin odšel, je pričela gospa Miličeva: »Vi ste, velečastiti, kakor vem, iz one strani Save?«

»Na uslugo, milostiva! Iz Pokupja.«

»Tudi se še spominjate, mislim, Napoleono-vih časov v naš. deželi?«

»Gotovo, milostiva.«

»Vi spoštujete starega Napoleona, čeprav ste duhovnik?«

»Kakor bi ne bil grenadir stare garde. Kdo se ne bi divil večjemu vojskovodji in državniku?«

»Vi ste si, kakor sem čula, natančno preučili njegov životopis in njegova dela.«

Beleške.

Zvišanje dnevne plače vojakov. S 1. decembrom se bode zvišala dnevna plača za moštvo in sicer bode ta sedaj povsod jednaka. Za prostaka je določena dnevna plača 16 v (prej 12), za poddesetnika 24 (20), za desetnika (korporala) 36 (30), za četovodja 48 (40) in za narednika, potem častniškega (uradniškega) aspiranta 70 (70) v. Pri dalje služljivih podčastnikih je določena višja plača za korporala 40 v, za četovodja 70 v in za narednika 90 v. Osebe, ki so imele dosedaj že višjo plačo (n. pr. artilerijski korporali 40 v), ostanejo tudi nadalje pri teh plačah. Povišal se bo tudi donesek za jutrek od 5 v na 7 v na dan.

Znamenje časa? Pred kratkim se je zagovarjalo pred celjsko okrajno sodnijo 5 mladencev iz Kapel pri Brežicah zaradi motenja bogoslužja. — Izkazalo se je pa, da so bili fantje celo čez 30 korakov oddaljeni od ograde, ki obdaja cerkev, in da jim torej sploh na misel ni prišlo, da bi se morali odkriti. Obtoženi kmečki fantje, ki so člani »Zveze slovenske napredne mladine«, so morali biti oproščeni, ker se jim nikakor ni moglo dokazati, da so hoteli cerkvenega služabnika pri njegovem opravilu motiti. 1. dec. pa se je zopet imej zagovarjati pred celjsko okrajno sodnijo mlad fantič, iz Ljubnega, iz jednakega vzroka, da je baje božjo službo motil s tem, da je v cerkvi svojemu tovarišu znamko na hrbet prilimal. Tako je vsaj naznanil sodniji župnik Dekort. Pa tudi v tem slučaju je sodnija spoznala, da se gre le za otročarijo, in ne za pregrešek po § 303. k. z. Radovedni smo, koliko takih slučajev bo naše državno pravdnštvo še spravilo pred kazenski senat?! — Nam se vsekakor čudno zdi, da se te vrste obtožbe v zadnjem času tako množijo. Ali hoče morebiti sedaj državno pravdnštvo držati »vero« po koncu, ker je duhovščina postala za to nesposobna?!

v Živinska bolezen na gobcu in parkljih se je zanesla že tudi na Štajersko, kakor poroča veterinarski oddelak namestništva v Gradcu. Konstatirala se je ta zelo nevarna živinska bolezen na živinskem sejmu v Wildonu dne 25. nov. pri živini, ki je došla iz Hrvaškega. Kuga se je razširila že v lipniškem in rogaškem okraju. Gospodarji in živinorejci se opozarjajo, da natančno izpolnjujejo oblastvene odredbe proti tej kugi in pridno podpirajo akcijo za zatiranje bolezn. Ako se kje pojavi kuga, je to takoj naznaniti občinskemu uradu ali orožništvu.

v Iz sodne službe. Okrajni sodnik dr. Jožef Kotnik v Celju je imenovan svetnikom deželnega sodišča.

v Prepovedani sejmi. Vsled silnega razširjenja živinske bolezn na gobcu in parkljih je odredila namestnija, da so do preklica prepovedani vsi živinski sejmi (razen konjskih!) po celim Sp. Štajerskem in tudi po mnogih krajih Srednje Štajerske (Wildon, Lipnica, Cmurek itd.). Imenovana bolezen se je osobito razširila v rogaškem okraju.

v Zadnji termin za vnovčenje starih tisočgoldinarških bankovcev. Avstro-ogrska banka bo bankovce po tisoč goldinarjev z datumom z dne 1. maja 1880, katere danes avstro-ogrska banka in njene filijalke še vnovčujejo, sprejemala in zamenjavala samo še do 31. decembra 1910. Po tem času banka ni več obvezana, vnovčevati te bankovce.

v Sodnijska imenovanja. Za okrajnega sodnika v Celju je imenovan sodnik dr. Fr. Krančič istotam. — Prestavljen je okrajni sodnik dr. Dolezell (alias Doležal) iz Konjic v Ptuj in glasoviti

okrajni sodnik Alfons Gallinger iz Velikoveca v Celje.

v Slovenskega urarja in krojača se išče za mesto na Sp. Štajerskem. Kje, pove uredništvo našega lista.

Iz davčne službe. Uradni list za štajersko vodino javlja, da je prestavljen računski praktikant Pavel Coretti od dež. finančne direkcije v Gradcu v Maribor. Imenovani so za vodje davčnih uradov v Ptuju Emil Straczowski iz Slovenjgradca, v Brežicah Friderik Stumberger iz Sevnice, Ivan Pernovšek iz Brežic v Slovenjgradcu, Jakob Tobias iz Marijinega Celja v Sevnici; prestavljen je davčni oskrbnik Franc Waida iz Šmarje v Celje, davčni oficijal Oto Stepic iz Celja v Šmarje kot kontrolor in davčni oficijal Leopold Petek od davčnega urada k davčnemu referatu v Ptuj.

Slučaj župnika Šorna. Različni slovenski in nemški listi poročajo, da so zaprli župnika Šorna na Belih Vodah pri Šoštanju, češ da je imel razmerje z mladimi fanti in da jih je spolno izrabljaj. Nemški listi vedo tudi že poročati o podrobnostih, dalje pa, da je Šorn že tudi priznal in izjavil, da čuti nagnenje le do oseb moškega spola. Ne vemo, koliko je na tem resnice, in se povrnemo k stvari, kakor hitro bode znana popolna resnica. Nekaj naravnost strašnega bi bilo, če bi se izkazalo kot resnično, kar so poročali razni listi. Za enkrat — čakajmo!

Odmevi iz porotne pravde Fridrich contra Spindler. V tej porotni razpravi je bil zaslišan med drugimi, kakor smo poročali fakrat, tudi petrovški nadučitelj g. E. Slanc in je izpovedal na podlagi dat in aktov silno neugodno za tožitelja Fridricha. Tega zagovornik, že znani protestant dr. Zangger, je v svojem plaidoyeru skušal z raznimi neokusnimi opazkami zmanjšati utis te izpovedbe in je šel celo tako daleč, da je g. Slanca žalil. Dajal je namreč, da porotniki ne smejo Slancu izpovedbi verjeti, češ »da je država uvedla preiskavo duševnega stanja Slancvega«. Dalje je dejal, da mora izjava g. Slanca biti za porotnike »luft«, češ da so kot prič govorili »poštenjaki«. Takih žalitev si g. Slanc ni mogel pustiti mirno dopasti, in ker g. dr. Zangger vkljub svoji obljubi ni dal zadoščenja, ga je g. Slanc tožil. 7. t. m. bi se imela pred tukajšnje okrajno sodnijo vršiti obravna, a je dr. Zangger ponudil poravnavo in podal sledečo častno izjavo: »Podpisani dr. Fritz Zangger, odvetnik v Celju, izjavlja, da je v javni porotni razpravi pri okrajni sodniji v Celju dne 25. okt. 1910, sicer le, da stori svojo dolžnost kot zastopnik zasebnega tožitelja F. E. Friedricha in le na podlagi danih mu informacij, rabil v svojem plaidoyeru besede o baje se vršči preiskavi duševnega stanja g. Slanca. Izjavlja sedaj, da teh neosnovanih trditvev ne more vzdržati in da njima osebo nobenega povišja se dotikati osebne in stanovske časti g. Slanca.« Tako klaverno je torej končala po Fridrichu inscenirana klerikalna kampanja zoper g. Slanca.

v Iz orožniške službe. Poveljnikom novo ustanovljenega orožniškega oddelka št. 10 v Radgoni je imenovan poročnik deželnega orožniškega poveljstva št. 5. v Lvovnu Franc Živny. V uradno področje novega oddelka spadajo politični okraji Radgona, Ljutomer in Feldbach.

Slovenski kmečki koledar za leto 1911

z mnogovrstno poučno in zabavno vsebino
in mnogobojnimi slikami se dobiva pri
Narodni založbi v Celju. — Stane po pošti **K 1-20.**
Naročite pravočasno! Naročite pravočasno!

Anzengruberjev „Dolski župnik“ se igra v nedeljo, dne 11. t. m. v celjskem Nar. domu. Začetek točno ob 7. uri.

Celjski okraj.

Dolski župnik. Anzengruberjeva narodna igra v štirih dejanjih se uprizoni v nedeljo, dne 11. t. m. na gledališkem odru v celjskem Narodnem domu. Kdor je videl uprizonitev Svetinove hčeri in Martin Krpana, ve, kako dovršeno igrata naši celjski diletantni, ve pa tudi, da nudijo občinstvu le najboljše igre. Z Dolskim župnikom se pa uprizoni nekaj posebnega, kar se še gotovo ni igralo na celjskem gledališkem odru. Pričakujemo torej, da bo dvorana spet nabito polna. Zato pa opozarjamo občinstvo, da si pravočasno preskrbi vstopnice, ki se dobijo v predprodaji v Zvezni trgovini, v nedeljo pa od 6—7 ure pri blagajni.

Roparski napadi v celjski okolici. Te dni se je vračal tesar R. pozno na večer iz Prekorja proti domu. V gozdu med Prekorjem in Škofjovasio sta ga ustavila dva neznana moža in zahtevala od njega denar. Ko nista pri njem ničesar našla, sta ga pustila dalje. To je že zopet nov slučaj! Ljudstvo je silno zbegano, skrajni čas je, da pristojne oblasti enkrat energično posežejo vmes.

Iz Št. Jurja ob J. ž. V nedeljo, 18. dec. po večernicah zboruje moška podružnica sv. Cirila in Metoda v kolodvorski restavraciji. Za to priliko smo preskrbeli tudi potrebna predavanja, kakor: s skioptikom — predava g. nadučitelj Černeji iz Griž, času in zborovanju primerno pa govori našim zborovalcem že dobro poznani družbini pot. učitelj g. I. Prekoršek. Ker so taka ljudska predavanja velikega izobraževalnega pomena, ker delujejo najbolj na vzbujo narodne samozavesti in odločnosti, opozarjamo vsakega posameznika ter vse domačine, da tudi med ljudstvom poskrbijo za primerno udeležbo že vnaprej. Da se ognemo stroškom ter lahko temveč darujemo družbi, naj veljajo te vrstice za uljudno vabilo. Obenem pa nam je tudi skrbeti, da pomagamo glavni družbi s svojimi zneski kolikor največ mogoče, saj se gre za naš lastni obstanek. Pomagajmo, darujmo sebi, žrtvuimo svojemu rodu, svoji domovini! Porabimo to priliko, da zberemo primerni jubilejni dar, da vzdramo vsaj jeden kamen v narodno stavbo! Št. Jurčani so vedno sloveli med prvimi podporniki in pospešitelji narodnih svetinj — naj ne bodo tudi tukaj med zadnjimi — če so že med poznimi. Vaš velik obisk, vaša velika požrtvovalnost naj to dokaže. Zato pa vse, kar čuti vrlo narodno, 18. dec. na zborovanje — v lastno korist, za narod svoj in dom!

Miklavžev. V nedeljo in ponedeljek zvečer smo imeli celjski in okoliški Slovenci priliko prisostvovati dvem naravnost sijajno obiskanim Miklavževim večerom. Pripomniti treba takoj, da ti Miklavževi večeri niso navadni zabavni večeri z Miklavžem, angelci in parkelni, ampak da imajo velik narodno-vzgojni pomen. Trebalo je bilo samo pogledati v nedeljo na Miklavževem večeru v Sokolskem domu, prirejenem od Celjskega Sokola, one množine naroda iz Gaberja, Hudinje itd., zvečine iz delavskih slojev. Kdo je še mogel pred par leti misliti, da se bodo te narodno skrajno nezavedne množice navadile na Sokolski dom? Bili bi lahko sklicali tja magari 10 ljudskih shodov, vsi bi ne bili v narodnem oziru izdali toliko, kakor je zalegal en sam Miklavžev večer, na katerem je škof Miklavž v plamenečih besedah, polnih narodnega ognja, pozival staro in mlado k ljubezni do rodne grude, k ljubezni do Slovenstva. Nekaj semenja je gotovo palo v srcih vseh navzočih na rodovitna tla, in to bo začelo kliti in se razvijati. In kdo je lani še mislil, da se bodo zbrale letos na Miklavževem, prirejenem od celjske Čitalnice v Narodnem domu, take množice celjskega in okoliškega Slovenstva? In vendar so bile galerije tako

»Vse to znam na pamet.«
»Vi ste torej vojskovodja in diplomat.«
»Dosti ne, mislim.«
»Ne verujem.«
»Milostiva!«
»Dokažite.«
»Jaz? Za Boga, ne živimo več v dobi, ko je šel dubički opat pod oklepom proti Turkom.«
»Saj vas ne pošiljamo na Turke.«
»Na koga pa?«
»Na mojega moža«, spregovori gospa Lackovičeva.
»Na vašega gospoda soproga, mojega dobrega prijatelja?« vpraša zmeden starec. »To je ženska zarota.«
»Mogoče«, se nasmeje gospa Miličeva.
(Dalje sledi.)

O železnicah.

Spisal železnični uradnik.
(Dalje.)

VI.

Neizogibno za varnost prometa in za potujoče ljudi potrebno je, da vlaki ne odhajajo iz postaj in ne prihajajo v postaje poljubno, temveč le ob natančno določenem času. Zaradi tega je napravljen za vsako progo vojni red, ki ima vse vlake, redne in izvanredne, s številkami zaznamovane ter pove, v katerih postajah in kedaj jim je odhajati iz postaj.

Kakor nobena reč, tako tudi vojni redi niso popolni. Vsako leto jih popravljajo in s 1. majnikom na novo objavljajo. Če torej na pamet veš, kedaj odhaja iz kake postaje vlak, s katerim se navadno voziš, storil bodeš prav, ako se vsako leto prepričaš majnika mesca o tem na novo. Mogoče je, da bode prav isti vlak že odhajal prej, kakor si bil do tiste dobe navajen. O tem se lahko poučiš, ker so vojni redi brzo-, osebnih in mešanih vlakov razobešeni po postajah.

Celi vojni red kake proge, ki obsegajo osobne in vse vrste tovornih vlakov, so na razpologo samo uradnikom, vlako- in strojevodjem. V teh voznih redih je povedano pri vsakem vlaku, ktere druge vlake in kje na svojem potu jih sreča, kateri vlaki in v katerih postajah ga bodo prehiteli itd. Vršši se pa premikanje vlakov redko tako, kakor je v voznih redih zaznamovano. Tok vlakov je izpostavljen vedno nerednostim, ki izvirajo iz zamud in te imajo zopet prav različne vzroke. Da se pa vendar vrši promet varno in kolikor najbolj možno redno, za to je skrbeti uradnikom po postajah. Naravno je, da vlak, ki hitro vozi, onega, ki počasneje vozi, nekje prehit; naravno je tudi, da se vlaki, ki od začetka proti koncu proge vozijo, nekje srečajo, brez ozira na brzino. Za slučaj torej, da se več vlakov v kaki postaji snide, mora biti nedvomno jasno, kateri vlak ima prej voziti, kateri počakati, ako imajo vlaki isto smer. To določi važnost ali čin vlaka, kar je zopet označeno s številkami. 1. ali 2. čina ali važnosti so dvorni vlaki,

3. in 4. važnosti brzovlaki, 5. in 6. osobni vlaki, itd. Urejeno je pa to tako, da so izmed vlakov iste vrste tisti v prednosti, ki vozijo proti koncu proge, in izmed teh tudi tisti, ki imajo večjo brzino. N. pr. osobni vlak št. 33 ima 5. čin in torej tudi prednost pred vlakom št. 34, ki ima 6. čin in vozi proti začetku proge. Veliko prednost za reden promet ima dvotirna železnica pred enotirno. Normalno vozijo vlaki iste smeri na dvotirni železnici po levem tiru, vsled česar je na vsej progji možno križanje vlakov. V Ameriki, kjer imajo železne ceste že štiri in celo 6 tirov, imajo seveda za razne razvrsti vlakov določene posebne tipe. Na enotirnih železnicah je seve križanje vlakov mogoče samo v izogibalščih in postajah, kjer imajo vsaj po dva tira. Zakasnenje enega vlaka vpliva tukaj na drugega, ta na tretjega in tako nastanejo pri količkej gostem prometu velike nerednosti. Redna križanja in prehitena vlakov treba je ob takih prilikah preložiti v druge postaje, kar se vrši med prizadetimi postajami s pomočjo brzovanja ali telefona po natančno določenih predpisih. Kadar pa brzovaj in telefoni ne delujejo, kakor ob nevihtah, izumila je skrb za varnost predpise, po kojih način odpravljanja vlakov iz postaj v postaje izključuje vsaktero nevarščino. In varnost pri nasledujočih si vlakah poskrbelo se je izdatno v zadnjih petih letih osobito po odstopivšem železniškem ministru, Witteku. Namen je ta, da naj ne dohiti vlaka, ki vozi naprej, vlak, ki za njim vozi na proti, temveč v postaji, kjer so za izogibanje primerni tiri. Doseže

Na predlog g. nadučitelja Sianca se je volil sledeči odbor: predsednik g. Franc Lešer, podpredsednik g. Vinko Kopriva, tajnik g. Mirko Korečan, blagajničarke: gđc. Marica Ježovnik, Fani Ocvičk, Trezika Holobar, Rozika Razboršek, Ana Roter, Marija Delakorda in Marija Zagar; odborniki: gg. Martin Ocvičk, Ivan Holobar, Ivan Pešec, Martin Flis, Franc Košec, Jurij Zagar.

G. nadučitelj Černež iz Griž se je kljub slabemu vremenu pripeljal s skioptikonem ter nam kazal in ob enem izorno razlagal krasne slike tujih in domačih krajev, za kar se mu je izrekla prisrčna zahvala.

Naši marljivi pevci in pevke so izorno zapeli več umetnih in narodnih pesmi ter želi za dovršeno petje burno ploskanje. Razvila se je prav neprijetna, prosta zabava in se je vsak prav razveseljen in zadovoljen vračal domov.

Vsem dragim gostom iz Celja, Zálca, Gotovelj in Griž pa tudi vsem domačinom, ki so nas v tako obilnem številu počastili, kličemo: »na veselo svidenje«, ko vas bo hčerka Ciril-Metodove družbe spet vabila v svojo sredino.

Zahvala. Telovadno društvo celjski Sokol se temu potom slavnemu »Slov. delavskemu podpor-nemu društvu v Celju najpriserčneje zahvaljuje za podeljenih 50 kron podpore v svrhu obdaritve uboge dece na Miklavžev večer v Sokolskem domu.

Pohvalno priznanje od Staj. dež. šol. sveta sta dobila v Bočni pri Gornjemgradu tamkajšnje učiteljstvo za svoje marljivo delovanje v šoli in pa krajni šolski svet za vzorno skrb v šolskih zadevah.

v Tatinska dekla. Kavarnarica Kamila Prež v Celju je naznanila pri policiji, da ji je bilo v noči 1. tm. ukradeno iz nezaprte sobe krilo iz lodna v vrednosti 12 K. Tatvine osumljena je od 15. nov. v službi se nahajajoča dekla Alojzija Roubal iz Mürzstega, ker je samo ona ob času tatvine bila v sobi. Roubal je pri zaslišanju priznala, da je ukradla krilo in shranila nekje v Gäberju. Izročena je sodniji.

v Poparjen otrok. Delavska žena Uršula Koritnik v Hrastniku je za 2¼ letnega sinčka Franceta pripravila juho; ker je bila prevročja jo je postavila na okno da se ohladi. Matij je stopila med tem k bolni hčerki, ki je ležala v istem prostoru. Mali France je stopil na zaboj za premog, se naslonil na okno in pihal v juho. Pri tem je prevrgel skledo in vreča juha se je razlila otroku po obrazu in vratu, da je čez dva dni vsled opeklin umrl.

v S kuhinjskim nožem zabodel. Rudarja F. Bach in Karl Kopriva v Hrastniku sta bila že dalje časa v sovraštvu, a sta vendar stanovala skupaj v enem stanovanju. Pred nekaj dnevi sta popivala v različnih gostilnah. Bach se je vrnil prej domov in šel spat. O polnoči je prišel k njemu njegov prijatelj Andrej Pajk, da bi se kaj pogovarjala. Med tem je prišel Kopriva domov, ki je bil malo vinjen. Stopil je k postelji, kjer je ležal Bach, ter mu dal brez povoda zausnico. Bach je skočil nato iz postelje, zgrabil na oknu ležeči kuhinjski nož in zabodel Kopriva v čelo tako močno, da je padel na bližnjo posteljo. Prepeljati so ga morali v hrastniško bolnišnico, kjer je vsled rane umrl. Bach je po tem žalostnem činu zbežal.

v Redni občni zbor „Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju“ se vrši dne 30. grudnja 1910 ob šestih uri zvečer v Plojevi gostilni na Bregu. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo društvenega vodstva: a) tajnikovo, b) blagajnikovo, c) računskih pregledovalcev. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. Ako zborovalci ob 6. uri ne bi bili sklepčni, se vrši zborovanje dve uri pozneje pri vsakem številu navzočih članov (§ 23 dr. pr.). V Celju dne 29. nov. 1910. Odbor.

v Rodbinski večer, katerega je priredilo »Slovensko obrtno društvo« sinoči pri Jelenu, se je jako povoljno obnesel. Posebna soba je bila natlačeno polna. Udeležili so se večera kakor običajno brez razlike stanu vsi sloji celjskega Slovenstva. Tamburaški zbor »Slov. del. podp. društva« je sviral neumorno narodne komade, kar je mnogo pripomoglo k razvoju zabave. Včlanil se je v društvu novi gostilničar g. Bezenšek, kateri je znal izorno oskrbeti, kar k dobri volji spada poleg godbe in drugega. Pri tej priliki smo se tudi spomnili na obrambno delo in smo nabrali K 20 za Ciril-Metodovo družbo. Ta večer je zopet pokazal, da v Celju Slovencev ne ločijo stanovi in sukneje in da nastopamo edini in složni, kadar je treba. Želeli bi le, da se nam k malo posreči imeti zopet enak večer, za katerega bi morali skrbeti v to poklicani faktorji. Torej na svidenje!

v Kaznovan tat. Kakor smo že poročali, je 12. nov. bila ukradena nekemu posestniku v Proseniškem pri Celju krava v vrednosti 280 K. — Ukradel jo je neki Jakob Tilej ter jo ponujal po-

sestniku Janezu Senkerju v Ponikvi za 270 K. Ker Tilej ni imel živinskega potnega lista, je stvar bila sumljiva in Senker je nazval »prodajalca« orožništva. Tilej je bil od celjske sodnije obsojen v 6 mesečni ostri zapor.

Se občinske volitve v Trbovljah. Čujte, kaj nam poročajo iz Trbovelj! V kompromisno listino za bodoče občinske volitve so sprejeti 3 klerikalci in sicer 2 kmeta in prvi kaplan g. Šribar. Trbovski volilci smo zadovoljni s tem, akoravno bi se pravzaprav tudi brez teh mož lahko v obč. odboru shajalo. Pa kdo ni zadovoljen? Čujte in strmite! Oba mlajša kaplana in vsi njihovi podrepaniki. Kaplan zoper kaplana. G. kaplan Šribar jim je baie premoala krščansko-socijalni in klerikalni, kakor tudi oba druga moža. Zato so sklicali v nedeljo nek zaupen sestanek, kamor so poklicali celo generala Benkoviča. Tam naj bi postavili bolj odločne može — kakor so jim baie ti trije »kimavci«. Toda Benkovič jim je iz Celja fige kazal in ga ni bilo — naših mož pa niso pustili na tajni shod. Radi bi videli, kam ti ljudje kopljejo. Ako bi mene vprašali za svet, bi jim sledeče nasvetoval: Kaplana Miklavža postavite — ker bode ravno njegov god — za župana, ker je pravi domačin — pristna trbovska kri, in je tudi drugače veleum. Kaplan Pečnak naj bode blagajničar, da bode nagrade izplačeval iz občinske blagajne. Paznik Božič bode zapisnikar, ker je tako »kunšten«, da je vso pamet v eni žlici pogoltnil, in Zupan st. naj bode občinski ekonom, zato ker zna društvene dome na puž zidati. Če mene ubogate, spoštovani trbovski »privandraci« (po »Straži«), pa vam je zagotovljeno že na tem svetu nebeško veselje — magari od gladu poginete. — Eden, ki vam dobro želi.

Laški trg. 30. m. m. je tukaj umrla žena znaga veleposestnika g. Matije Resnika. Pogreb bode nega veleposestnika g. Matije Resnika. Vrlemu narodnjaku naše sožalje!

Konkurz. Tukajšnja okrožna sodnija je dovolila otvoritev konkurza čez premoženje Matveža Piroškega, protokoliranega trgovca na Dobrni. Deželnozborski svetnik g. dr. Adolf Roschanz je imenovan konkurznim komisarjem, g. dr. Anton Božič, odvetnik tukaj, oskrbnikom mase.

Ukraden sod. V Ljubečnem pri Celju je posestniku Janezu Svetecu pred kratkim pekde ukradel iz odprtega štednja prazen polovnjak. — Sod ima več novih dog. po čem se ga lahko spozna. —

Zapeljivec. Hči poštnega sela Berta P. iz Pekla pri Poljčanah je prišla, stopivša iz šole, v službo Karla Dvoršaka v Trbovlje. Dvoršak se je kmalu spril z svojo ženo; ko je ta en večer zapustila hišo radi nemira, se je Dvoršak spravil k mladi služkinji in jo zapeljal. Odslej je večkrat zlorabil neizkušeno dekle. Zagovarjati se bo moral pred sodnijo radi zločina zapeljevanja.

Preprečena rubežen. Občinski predstojnik Fr. Rehar v Veliki Pirešici pri Zalcu je imel dne 25. p. m. nalog, rubiti pri posestniku Francu Kosu. Ta je kopal na njivi korenje, ko je zagledal obč. predstojnika. Pustil je vse na njivi, bežal domov in se postavil pred hišo z dolgim ražnjem v roki. Občinskemu predstojniku je zakričal: »Kdor se mi približa, ga prebodem in če pride deset orožnikov in cela vas, nihče mi ne bo vzel svinje iz hleva.« Zmerjal je predstojnika in ga hotel dejansko napasti.

Ptujski okraj.

Sam zažgal. V Rodnem vrhu v ptujskem okraju je pogorelo poslopje Gregora Pevca. Stanoval je tamkaj tudi neki prevžitkar Andrej Kočevar. Pevce si je dal hišo zavarovati dosti višje kakor je bila vredna ter naznanil Kočevarja kot zažigalca. A dekla je vidla iz kravjega hleva, da je Pevce sam zažgal in je to naznanila orožnikom. Prevžitkar je mogel dokazati svojo nedolžnost, kar se Pevcu ni posrečilo.

Sv. Martin pri Vurberku. V petek dne 25. nov. zjutraj zjutraj je umrl v 67. letu svoje starosti posestnik Jakob Poštrak iz Dupliškega vrha. Ranjki je bil priljubljen, kar je pričal mnogoštevilni pogreb.

Žetale. Zadnji »Slov. Gosp.« se je zopet letil g. nadučitelja, ter mu očital zaradi vedenja sina, dasiravno je nadučitelj osebno s sinom pri kaplanu Krajncu pojasnil, da ni bil temu kriv. V hiši se previdno ogiblje vsakih političnih pogovorov. Šolarji se ne bi smeli vabiti oziroma se jim dovoljevati vstop k priredbam »Katoliškega izobraževalnega društva«. Društveni odbor ima dolžnost, šolske otroke v takih slučajih odstranjevati. Ker mora biti s tem dopisom kaplan Krajnc kot duša društva v zvezi, ga samo vprašamo, če on ni nikoli v starosti 12 let kake otročje neumnosti ali netaktnosti izvršil. Ali so bili drugi društveni odborniki v svoji mladosti angelci? — Lansko leto je sin društvenega načelnika (samo na videz) Janeza Vogrinca lepake za naprednega kandidata pri volitvi v deželni zbor trgal raz zid. V šoli se ga je samo posvarilo zaradi tega kaznjivega čina, a nikomur ni na misel prišlo, da bi očeta zavoljo tega po časnikih tugal in blatil. Pa pri »katoliških« možeh se meri z drugo mero. Ti bolj upoštevajo Kristusov nauk: »Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe« in »Ljubite svoje sovražinke, — — — dobro, storite tistim, kateri vas sovražijo, in molite za tiste, ki vas preganjajo in obrekujejo.« — Namen takih podlih napadov je jasen kot beli dan. Ti »katoliški« možje hočejo g. nadučitelju pri ljudstvu in šolski mladini vzeti ugled. A mirno odgovorimo kaplanu Krajncu,

da so se skoraj vsi njegovi predniki zaganjali v g. nadučitelja kakor vrane v goloba. Zakaj le? Branil je šolske zakone, ki jih je presvetli cesar Franc Jožef I. potrdil in kateri so v veljavi, kakor druge postave. Njegova najhujša nasprotnika sta bila Šlamberger in Lovrenko; prvi je imel največ izmed vseh svojih tovarišev na vesti in je našo faro najmanj za dvajset let osramotil. Lovrenkovo početanje se je tudi pokazalo večkrat v pravi luči. To v tej zadevi naš prvi in zadnji odgovor na sirove napade v »katoliških listih«.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral pri Sv. Lovrencu na Dr. p. g. Fr. Turpej K 18. — V posnemo!

Za družbo sv. Cirila in Metoda je na gostiji gđc. Mime Finžgerjeve v Rošnji pri St. Janžu na Dravskem polju nabrala še gđc. Gizela Šorn pri Sv. Lovrencu na Drav. polju znesek 6 K. Iskrena hvala vrli narodnjakinji!

Umrla je v nedeljo 4. t. m. na Bregu pri Ptuju posestnica Jožefa Sima v 66. letu.

v Zborovanje konjerejev v Ormožu. V nedeljo 18. tm. se vrši ob pol treh popoldne v gostilni Skoršiča zborovanje konjerejev. Na dnevnem redu je tudi ustanovitev konjerejske zadruga za rejo težkega noriškega plemena.

Izjava. Na mnogostranska vprašanja izjavljam, da nisem v nikakem, ne bližnjem in ne daljnem sorodstvu z župnikom Antonom Šorn z Belih vod. — Sv. Lovrenc na Drav. polju, dne 8. dec. 1910. — Franc Šorn, nadučitelj.

Brežiški okraj.

v Napad na Sokola. Dne 3. dec. 1910 se je napolil Ježe Verščaj, vrli član Sokola v Rajheburgu, proti Stolovniku po opravkih. Ko je bil že izven trga, ga je napadel z odprtim nožem sin Matevža Radeja iz Dorskega, veran »Orel«. Čestitamo gospodu načelniku na izbornih vzgojnih uspehih.

Lasten narodni dom si hočejo postaviti sevniški Nemci in nemškutarji. V ta namen so si ustanovili zadrugo »Neuheim«. V Sevnici bo treba tej golazni bolj odločno stopiti na prste.

Iz Sevnice. Orožniki so prijeli tu dva begunca iz ljubljanske prisilne delavnice, katera sta dvema kmetoma v okolici pokradla denarja in obleke v vrednosti 300 K.

Dobje pri Planini. Odgovor na dopis tukajšnjih mogotcev in občinskih voditeljev v »Slovenskem gospodarju« št. 45. l. l., katerega smo priobčili v »Nar. Listu«, se nam pač dozdeva prepovršni in malenkostni, zato preidemo sedaj na notico: Vi se bode te prijeli, pa ne samo za nos, ampak tudi za žep, in utemeljujemo, da kakor se je pogubonostno obč. gospodarstvo v občini Petrovce dokazalo, tako nameravamo mi dokazati, da obč. odbor v Dobji, kateri je duševno popolnoma od župnika »Vurkelca« odvisen, pogubonosno in proti ljudskim interesom ravna. Kje je najmanj 2000 K, katere bi občina dosedaj že imela, ako bi bila hotela dati občinsko hišo plodonosno v najem? Kako so se od države in dežele podeljene podpore zaradi toče in suše razdelile? Kdo je dobil prvo in največjo podporo? Komu so se davki v največji meri odpisovali? Dokazite, hinavci pri obč. odboru z župnikom vred, če se je to po postavnih predpisih godilo?! Mi bomo dokazali, da ne. Izgovarjate se, da ste plačali oskrbovalne stroške za uboge do 800 K na leto. Hm, hm, komu le? — Uboge naganjate, da si morajo po občini od hiše do hiše kruha prositi, obleke jim ne daste, stanovanja tudi ne, odkod torej ta velika svota za uboge? Večkrat po 800 K ste že porabili, pa za druge namene, ne za uboge. Da bi bili večkratno razveljavljenih občinskih volitev mi krivi, je tudi nesramna laž; tega ste krivi vi, klerikalni priganjači, in župnik, ker niste volitve postavno izvrševali; to je določila c. k. namestnija v Gradcu, ne mi; ako bi bile volitve postavnim potom izvršene, bi tudi c. k. namestnija ne mogla poseči vmes. Vsem občanom pa res ne bode te narosili peska v oči, ako ravno mislite, da ste jako brihtne glavnice. Vaši izgovori so tako neumni in hinavski, da se vam mora vsak otrok smejati. V omenjenem listu se povikšujete, da pripraviti se z dopisniki »Nar. Lista« bilo bi vam le v sramoto. No, to ste pa vendar enkrat zadeli, da je velika sramota za vas, ker vam mi moramo resnico dokazovati in vaše zvijače in zahrbtnosti teptati. Dalje pravite, da bi načrte župnika vsestransko podpirali; podpirajte tiste vi, ker ste tako na visokem stališču neumnosti; župnik je nas farane že dvakrat po 3000 K oškodoval, k sodniji poklicane priče h krivi izpovedbi nagovarjal; takih načrtov mi ne bodemo več podpirali. Vi bode te končno še njegov načrt v Gornjemgradu: Vurkelc-Kolenc podpirali. Ako ste ta načrt pozabili, vam ga lahko ponovimo. Na svidenje!

Dobje pri Planini. Z ozirom na dopis, kateri je bil priobčen 20. oktobra v Narodnem listu št. 42. smo sprejeli sledeči popravek: Ni res, da sem jaz imenoval svoje sedajno poslovanje v občini Dobje — zlate čase —, res pa je, da nisem nobenega tozadevnega dopisa za »Slov. Gospodarja« pisal in tudi ne takega izraza rabil. Ni res, da sem pred poslovanjem v Dobju mnogokrat lačnega belil, res je pa, da sem s potrebnimi računi oskrbljen v toliko, da ni povoda me sramotiti s takimi izrazi. Dobje, 29. okt. 1910. Martin Vrečko, t. č. tajnik občine Dobje. (Besedo ima naš dopisnik.)

Ali imate bolečine?

Od revmatizma, protina, glavobola, zobobola? Ali ste si po prepihu, prehlajenju kaj nakopali? Poizkusite z bolečine tolažečim, zdravilnim, krepujočim **Fellerjevim fluidom** z znamko „Elsafluid“. To ni samo reklama. Tucat za poskušnjo 5 kron poštaine prosto. Izdelovalec samo lekarnar Feller v Stabici, Elzin trg št. 264, Hrvaško.

Dobje pri Planini. Z ozirom na dopis, kateri je bil priobčen 20. okt. v Narodnem listu št. 42, smo sprejeli sledeči popravek: Ni res, da se je plača županu, tajniku in slugi ogromno zvišala, res pa je, da se je samo tajniku zvišala za 60 K, župan in sluga pa imata isto plačo kakor pred 12timi leti. Ni res, da se pri občini s tujim denarjem nevarčno ravna, res pa je, da se niti vinarja brezpotrebno ne izda. Ni res, da dobi pri delitvi podpore sedanjí župan prvo in največjo podporo, res pa je, da sedanjí župan nikdar ni kake podpore sprejel. Dobje, 29. okt. 1910. Pintar, župan. (Besedo ima naš dopisnik.)

Štutomerski okraj.

Od Malmedolje. V nedeljo zjutraj je zadel našega župnika Šoštarica mrtvoud. Ko so ljudje prišli k rani maši, ga ni bilo od nikoder. Šli so ga pred sobo klicati, a se nikdo ni oglasil. Končno so s silo odprli sobo in našli župnika ležati brez zavestnega sredi sobe. Razun suknje je imel vse oblečeno. V pondeljek je mož umrl. V sredo je bil pogreb.

Tatinski mesarji. Iz Radgone se poroča: V noči od 28. m. m. so ukradli neznani tatovi iz svinjskega hleva pos. Rauterja v Ključarovicah 120 kg težko svinjo, jo za hramom okradenega zaklali in čisto pravilno razpravili. Ko so tatovi do konca domesarili, so naložili meso na voz in brez sledu izginili. Še prej pa sta iz hleva, kjer sta bili dve svinji skupaj, vzeli eno in jo zaprli v oni hlev, kjer so eno ukradli.

Slovenjegraški okraj.

Zaročil se je grof Auersperg, nadporočnik 5. dragonskega polka, z gospodično Mici pl. Adamovič, hčerko grajščana pl. Adamoviča v Velenju.

Turiška vas pri Slovenjgradcu. Izzivanje in drznost šmarskega nadžupnika Janeza Lenarta presega že vse meje potrpežljivosti in prizanesljivosti. Ta človek misli, da mu je vse dovoljeno, kar stuhla njegova modra butica. Vsakega, naj si bo kmet ali učitelj, uradnik ali žandar, ki ne raja tako, kakor on gode, napada, preganja in tožari. Če vidi, da bo s svojo tožbo propadel, pa potegne rep, plača stroške in podpiše častno izjavo, kakor bi to ne bilo nič. Vrhunec svoje drznosti pa je pokazal na šmarsko nedeljo, ko je s prižnice oznanil, da so došle knjige družbe svetega Mohorja in da mora vsak ud še plačati poleg vozne »za prekoristno mariborsko «Stražo» 12 h. Prej ko bomo iz tega izvajali posledice, vprašamo vodstvo in odbor družbe sv. Mohorja: ali je družba sv. Mohorja pokroviteljica klerikalne »Straže« in g. nadžupnik Janez Lenart pooblaščen, da v imenu družbe sv. Mohorja pobira prispevke zanjo? — 2. ali družba odobrava nečuvno izzivanje naprednih udov družbe sv. Mohorja s strani g. nadžupnika Janeza Lenarta in 3. ali se strinja s tem, da g. nadžupnik Janez Lenart zlorablja družbo sv. Mohorja v strankarske namene? Pričakujemo za enkrat odgovora!

Konjiški okraj.

Iz Konjic. (Surova sinova.) Pred nekaterimi dnevi sta prišla sina posestnika Arbeiterja v oplotniški občini zvečer domu. Sin Peter je začel očeta psovati in je konečno davil ubogega moža tako dolgo, da se je skoraj zadušil. Potem ga je sunil s tako močjo proti oknu, da je razbil šipe in konečno sta zbratom Gašparjem vrgla očeta pred hišni prag. Oba suroveža so zaprli.

Mariborski okraj.

Dvojna obsodba na smrt radi umora. (Maribor, 30. nov.) V Vodolu (okraj ptujski), je stanoval 56 letni želar Janez Krepša in 19 letni sin Alojz Krepša. Žena se nahaja radi več zločinov v ženski kaznilnici v Begunjah. Obitelj Krepša je bila sploh na slabem glasu. Vedno so imeli opravka s sodnijami. Tako se je vračal Janez Krepša dne 29. avg. t. l. od ptujske sodnije domov, ob enem 30 letni Franc Šori, želarski sin, 25 letni posestniški sin Alojz Kranjc, oba iz Vodol, in 36 letni želar Anton Hojnik iz Bodkovec. V Pacinjih so slednji trije napadli Krepša, ga natepli in ga potem zasledovali do doma, kjer je moral izročiti Šoriju njegovo suknjo in klobuk, koje je Šori izgubil že prej pri Krepšu povodom nekega napada na njegovem domu. 5. sept. t. l. sta planila v Krepšovo kuhinjo Šori in Kranjc, ter sta zahtevala patrone in druge predmete, ki so se baje nahajali v odvzeti suknji Šorija. Ker jima Krepša tega ni mogel izročiti, sta ga vrgla na tla ter ga obdelavala s toporišči. Potem sta ga vlekla ven v sadovnjak in ga tam zopet pretepla. Ko se ni več ganil, sta ga vrgla čez plot v klanec. Drugo jutro so našli Krepša mrtvega z razbito lobanjo v klanecu. Porotniki so spoznali oba obtoženca Šorija in Kranjca krivim umora in javnega nasilstva. Radi tega sta bila obsojena k smrti na vešalih. Obtoženec Hojnik je bil oproščen.

v Brezsrčna mati. Dne 1. dec. je pripeljala v Maribor neka ženska iz Bregence 3 otroke, katere je njihova mati, neka v Št. Jakob v Slov. gor. pristojna dekla Dušič zapeljala v Kolin ob Reni in je tam brez kruha in strehe pustila. —

Nemške oblasti so spravile dečo v Bregenc in od tam so jih spravili po izgonu v Maribor in potem k Sv. Jakobu v Slov. gor.

v Odlitovanje mlade skladateljice. Gospđ. Fanika Brandl, enajstletna hčerka gosp. Josipa Brandla, izdelovalca orgelj v Mariboru, je za 80-letni rojstni dan cesarjev zložila in uglasila pesem ter jo poslala Njegovem Veličanstvu, ne da bi stariši ali kdo drugi kaj vedel o tem. Njegovo Veličanstvo je nad tem izkazom ljubezni in nadarjenosti otrokovo bilo tako uzradoščeno, da je odredilo, da se pesem in skladba pridruži c. in kr. družinski fidejkomisni biblioteki. V nedeljo, 4. tm je mariborski okrajni glavar izročil gđ. Faniki najvišji odlok.

v Mrtva ženska v kanalu. 4. tm. so našli pri Špelfeldu v tamošnjem tvorniškem kanalu mrtvo truplo neke ženske. Oblečena je bila v črno obleko in imela popolnoma nove čevlje. Stara je kakih 30 let, ime dolgo, svetlorumave lase, zlat zakonski prstan in zlate uhane. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Št. Ilj.

»Španski ropar« v Pohorju. Pred nekaj časom je nadlegovala prebivalce v Dravski dolini neka roparska banda. Orožništvo je patroliralo noč in dan v pohorskih gozdovih, da bi jo izsledila. Zajela je pri tem nekega sumljivega moža, ki pa ni znal ne nemški, ne slovenski, ne kak drugi avstrijski jezik. Na sodniji v Marenbergu niso vedeli kaj z njim početi, pač pa so spoznali, da ne govori italijanski. Mož se jim je zdel »španski« in poslali so ga v Maribor. Tudi tukaj ga na sodniji nikdo ni mogel razumeti. Končno so ga tudi spoznali za »Španca«. Izvedeli so, da neki koncipijent zna nekaj španskega. Ta je res spravil iz »španskega« roparja, kolikor je bilo ravno potrebno za informacijo. Mož se piše Manuel Lamas, rojen je l. 1875 v nekem kraju 30 km oddaljenem od »mesta na morju« v provinciji Galiciji na Španskem; služil je tri leta pri španskem 17. pešpolku in potem hodil po svetu brez dela, ne da bi vedel, kod je hodil. Živel je od beračenja. Sodnik mu je dal tri dni v zaporu časa, da se odpočije od »španskega« potovanja, potem bo izroččen španskemu konzulu v Trstu.

Gospodarski paberki.

Varstvo konj po zimi. Velikemu številu konjerejev se lahko očita brezbriznost ali pa premalo razuma za razumno konjerejo. Kdor že ima konje, bi pač moral vedeti, kako mu je z njimi postopati, kako jih oskrbovati, da ostanejo zdravi in sposobni za delo. Proti temu osnovnemu namenu se še pogostoma greši. Najbolj greše posestniki konj s tem, ker ne pazijo dovolj na dobro podkovo. Da se n. pr. po zimi, ko so pota gladka in polzka, obvaruje konje pred prenapenjanjem močij, ali pred padci in njenimi posledicami, je vedno potreba, da so podkovani z ostrimi podkvami, ki omogočijo, da se varno hodi, in izključujejo vsako nevarno poškodbo, kakor je nastop na kopitni svitek. (Kronentritt.) Jediní ozobec (štola), ki odgovarja vsem tozadevnim zahtevam, in ki je dosedaj še nedosežen in nenadomestljiv, je originalni H ozobec iz tovarne firme Leonhardt & Co. Priporočajo ga vsi veččaki. Ne prepuščajte skrbi za drago imetje samo voznikom ali kovačem, temveč vsak posestnik konj naj se briga sam, da so njegovi konji tudi po zimi pri gladkih cestah sposobni za delo. To pa doseže, če gleda na to, da so vedno podkovani z originalnim H-ozobcem. Nahajajo se tudi ponaredbe; zato pa nosijo izvorni komadi varstveno znamko, ki se nahaja med današnjimi oglasi. Kadar boste toraj kupovali ozobce, zahtevajte vedno in povsod jedino le Leonhardtove izvorne H-ozobce, in pazite na varstveno znamko.

Zbirke umetnih gnojil. Ker se po takih zbirkah večkrat povprašuje, poročamo tukaj, da se bodo iste proti koncu tega meseca lahko dobile brezplačno. Šolska vodstva torej, ki bi želela te zbirke za šolski pouk, naj se blagovolijo javiti pri g. Fr. Mulec-u, zastopniku kalijevega sindikata v Ljubljani, Turjaški trg št. 3. Zbirke umetnih gnojil

se bodo razpošiljale v lesenih zabojčih; v vsakem bo 6 ali 7 steklenic (16 cm visoke), napolnjenih z gnojili, ki pridejo za naše kraje v poštev. Da je možno zadostno potrebne materiala pripraviti, naj se blagovoli priglasijo kolikor mogoče takoj doposlati. Prosi se nadalje, da se pošlje 60 v. v znamkah za pošto.

Posestniki, ki se zanimajo za osuševanje mokrega in močvirnega sveta, si lahko ogledajo prihodnjo nedeljo dne 11. t. m. ob pol 9. uri predpoldan drenažiranje njiv na kmetijski šoli v Bezovju. Na licu mesta se bo praktično razkazovalo izvršitev in učinek osuševanja. Pri zadostni udeležbi se vrši kratko predavanje. — Kmetijska podružnica Št. Jur ob Juž. žel.

Znano je, da so premočna odvajalna sredstva škodljiva. Uporabljaj naj se torej v to svrhu dr. Rosa-jev balzam za želodec, ki odvajaj zmerno brez vsakih slabih posledic in nikakor ne moti redne prebave, ampak jo še pospešuje in krepi. Dobi-va se to sredstvo v lekarni B. Fragnerja, c. kr. dvor. zalag. v Pragi, kakor tudi v tukajšnjih lekarnah. Glej inserat!

Razne novosti.

v Hudč na prižnici pri župniku. V nekem ultrakotoliškem mestecu na Bavarskem je pridigoval župnik svojim backom o starokatoličanih in jim pravil take grozovitosti, da so se poslušalcem ježili lasje. Koncem svoje propovedi je vzkliknil z emfazo: »Starokatoličani so vsi tako izprideni, da jih bodo pekli hudiči na dnu pekla, in če to ni res, naj me pri tej priči hudič vzame!« Pri teh besedah je udaril s tako močjo po prižnici, da je padel evangelij med poslušalce. Nedaleč od prižnice pa je sedel nek Amerikanec s svojim služabnikom, zamorcec. Zamorec je pobral kujigo in jo nesel nazaj župniku na prižnico. Ko je videl župnik črnca za seboj, je mislil, da je že prišel hudič po njega. Tedaj pa mu je upadlo srce in stresocim glasom se je obrnil zopet do svojih vernih. »Mogoče je med starokatoličani tudi nekaj pravičnih!« Obrnil se je zopet, zamorec pa je stal nepremično za njim. »Hudič naj me vzame, če niso starokatoličani bolji, kakor mi!« je še vzkliknil župnik obupan, potem se je onesvestil.

Vsled prevrnjene svetilke se je 35 glav živine zadušilo. Iz Beljaka poročajo: V noči na soboto je v hlevu posestnika in gostilničarja Cegnarja v Moljčah pri Beljaku poginila vsa živina. Hlapec je namreč pustil v hlevu pri svoji postelji goreti svetilko. Konj, ki je stal poleg postelje hlapčeve, je svetilko prevrnil. Ker je bila v hlevu velika sopara, se sicer ni vnel hlev, pač pa se je vsa živina zadušila. Posestnik ima 6000 K škode, ker mu je poginilo 13 glav goveje živine, 2 konja, 11 prašičev in 9 ovac.

v Kranjski deželni odbor je sklenil v seji dne 31. avg. t. l., da se prirede po raznih okrajih dežele tečaj za župane, občinske tajnike in občinske svetovalce. Prvi poučni tečaj za ljubljansko okolico se vrši 27. dec. t. l.

Opozarjamo

na novo vrsto valjanih „Pekate“ enako doma delanim za juho in prikuho. Vdobivajo se le v rumenih ovojih po 1/2 kg v najfinejših kakovostih z napisom in sliko:

„Štiri rumenjaki“
„Osem rumenjakov“.

Naznanilo.

Opozarjam sl. občinstvo, da bom pričel z božičem gostilniško obrt v lastni hiši na Lavi 1 poprej vila „Kuhn“. Cenjeni gostje bodo vedno postreženi z najboljšimi pristnimi štajerskimi vini in dobro kuhinjo. — Na Novega leta dan koncert s plesom! — Za mnogobrojen obisk se priporoča Ivan Speiser, Celje-Lava.

Najkaristnejša božična darila

SINGERJEVI
šivalni stroji
se dobe v naših prodajalnih

Zastopstvo v Celju, Graška cesta 22

Loterijske številke.

Trst, dne 3. novembra 1910: 13, 16, 90, 24, 84.
Linc, " " " " " 60, 12, 61, 38, 24.

Zelo redka prilika!

Tovarna mi je izročila po neki nezgodi več 1000 komadov krasnih težkih flanelastih odej, da jih prodam pod roko; vzorci so najnovejši, moderne barve in imajo le skoro nevidne madeže od vode, kar pa nikakor ne brani, da bi se ne mogle porabljeni v vsakem gospodarstvu za pokrivanje posteli in ljudij; dolge so 190 cm, široke 135 cm, jako fine, tople in trpežne. Pošiljam jih po poštne povzetju: 3 krasne flanelaste odeje v vseh barvah in vzorcih za 9 kron, 4 gospodarske odeje za 10 kron. Vsak, ki čita to, naj naroči zaupljivo, kajti prepričan sem, da bo zadovoljen. **Oton Bekera**, c. k. finančni nadpaznik v pokoj, **Náchod**, (Češko). 290 2-1

Edina slovenska kislá voda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izbornó zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, bolezní v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izbornó zdravilna, temveč je tudi osvežujoča 550 8-7

namizna kislá voda.

Odklikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomostu 1896. leta in na higijenični razstavi na Dunaju 1899. leta.

Naroča se pri **oskrbníštvu Tolstovrške slatine** pošta **Guštanj** (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovinci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kisló vodo.

Delano iz najboljših snovi!

Vse naše gospodinje hvalijo in kupujejo le

Pfeifer-jevo

milo

ker je najboljšé in napravi brez truda snežno belo perilo. Pri nakupu pazite na vtis Pfeifer in znamka tiger.

Delano iz najboljših snovi!

Listnica uredništva.

Nova Štifta: Za take brezpomembne osebne napade zaradi stvari, ki nimajo s politícnim življenjem nič opraviti, vendar ni naš list. Kaj drugega! — **Žetale:** Le pošlite dotíčne podatke. Jih bomo porabili. Glede drugega Vam odgovorim pismeno. Pozdrav! — **Podreda:** Ali bi nas radi spravili pred porotnike in za par tednov v luknjo? Ne gremo! Je premalenkostno! Kaj drugega! — **Sv. Bolfenk pri Središču:** Za Vas velja isto kakor dopisniku iz Noveštífte. Kaj družega! Zdravo!

Ženitna ponudba.

Mlad stavbeni vodja se želi kmalu poročiti s pridno deklico od 19 do 24 let staro, ki bi imela par sto kron premoženja. Prednost imajo deklice iz Sav. dol. po mogočnosti šivilje. Ponudbe naj se pošljejo čemogoče s sliko, katera se vrne do 23. decembra 1910 pod naslovom: „**Sreča R. J. 1111**“, poste **restante, Celje.**

Učenca

za trgovino z mešanim blagom, čvrstega, zdravega, s primerno šolsko izobrazbo, sprejmeta

Norbert Zanier & sin,

Sv. Peter, Savinska dolina. 279 3-2

Meso! Meso!

W. Steinbock, Skalat 37 Galicija

pošilja goveje ali telečje meso iz zadnjih stegnóv v zavojih po 5'60 kg franko po poštne povzetju za K 4'80; gosí race ali pularde v zavojih po 5'60 kg za 6 K.

Kolje se vsaki dan! Kolje se vsaki dan!

Stara, dobro idoča in dobro znana

kleparska obrt

se da z vsemi stroji in drugo spravo v najem. Ta obrt je v sredini trga Žalec. Natančneja pojasnila pismeno ali ustmeno: Žalec, h. št. 31., do tačas se pa išče

kleparski pomočnik

vajen vsacega dela, tudi na stroje. — Nastop takoj. 268 5-4

6 belih

rjuh, zelo debele in zarobljene po 2 m 14 K po 2 1/2, m 16 K, iz domačega lanenega platna po 2 m 18 K, po 2 1/2, m 20 K, razpošilja franko **narodna veletrgovska hiša**

R. Stermecki v Celju

Najprimernejše darilo otrokom za

BOŽIČ

so knjige s podobami, dobijo se v Zvezni trgovini v Celju.

Metulji v podobah. 129 barvanih podob s slovenskimi, nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Hrošči in žuželke v podobah. 137 barvanih podob s slov., nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Planinske cvetke v podobah. 97 barvanih podob s slov., nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Zoološki atlant. Sestavil H. Leutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 225 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vezan 6 K.
A-B-C v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Elegantno vezana 1 K 60 v.
Deca roma, okrog doma. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 24 v.
Kaj pripoveduje čaravnica. Zbirka kratkih pravljic s krasnimi koloriranimi slikami. Kart. 1 K 20 v.
Kaj pripoveduje čaravnica. Izdaja na močni lepenki 2 K 40 v.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broširana 40 v.

Noetova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja, 1 K 50 v.
Paščki Poljanec. Slike in besedilo napravil E. Kreidolf, preložil Oton Zupančič. Eleg. vez 3 K 60 v.
Pavluša in Nuša — dva škrate. Kolorirana in kartonirana izdaja, 1 K 60 v.
Podobe iz živalstva. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 80 v.
Podobe iz živalstva. Leporello-izdaja na močni lepenki s platnenimi hrbtí, 1 K 50 v.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in kart. izdaji 1 K 60 v.
Vesela družbica. Kolorirane slike s pesmicami 70 v.
Vesela mladina. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 80 v.
Vesela mladina. Leporello-izdaja na močni lepenki 1 K 50 v.
Sneguščica. Kartonirano 1 K 20 v.
Sneguščica. Na lepenki 2 K 40 v.
Drobiž v podobah. Cena navadni izdaji 40 v.

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

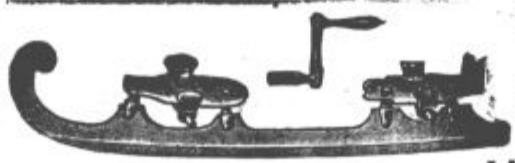
edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-26

Za Božič

in

Novo leto

priporočam

gramofone

in slovenske plošče z najnovejšimi posnetki, nadalje pisala, drsalke, otroške sanke, samovare, čajne opreme ter vsakovrstne hišne in kuhinjske predmete, **stojala za božična drevesca.**

Peter Majdič, veletrgovina „Merkur“, Celje

Proda se

radi družinskih razmer na lepi legi, 16 oralov obsegajoče, dobro obdelano posestvo. Plačilni pogoji so zelo ugodni in cena nizka. Vsa to-zadevna pojasnila daje **Matko Lešnik**, p. Vojnik.

Trgovski pomočnik

ki je prost vojaščine in spreten manufakturst želi vstopiti v službo kakšne večje manufakturne trgovine, zlasti v tako, ki ima veliko kmetiških in delavnih odjemalcev. — Pisma se naj blagovolijo nasloviti na „**J. F. 11**“ Arvež (Arnfels) poste restante. 286 2-1

Pozor trgovci!

Najcenejši
reklamni koledarji
s torbico ali brez, z ogledalom
s tiskom in blokom, kakor tudi

božične in novoletne
razglednice

več vrst svilnati papir, cvetje,
perje in žica za cvetlice, okraski
za božično drevo, jaslice itd., po
najnižjih en gros cenah se dobi v

Zvezni trgovini v Celju.

Prvi pogoj zdravja

je popolno prebavljenje redilnih snovi.

Domače sredstvo, ki je pripravljeno iz izbrano najboljših in učinkujočih zdravilnih zelišč, sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo, sredstvo, ki lahko odvaja in odstranjuje posledice nezmernosti, napačne diete, prehlada, posledice sedenja in zapečenosti kakor gorečico, napetost, preobilo tvoritev kiselin in krčevito bolelost, sredstvo, ki vse to ublaži ali pa odstrani, je „**Dr. Rosa-Balzam za želodec**“ iz lekarnar B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavoja nosijo postavno določeni varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja, o. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Pošilja se vsak dan
1 cela steklenica K 2.—, pol steklenice K 1.—.
Po pošti, če se pošlje naprej K 1.50. se pošlje mala steklenica, za K 2.80 se pošlje velika steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike, za K 22.— štirinajst velikih steklenic franko na vse postaje avstro-ogrske monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-ogrske.

297 — 87

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v **Zvezni trgovini v Celju**. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

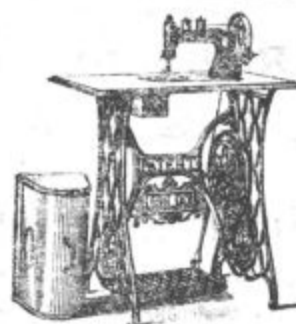
Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

IV. Jax & sin, Ljubljana
Dunajska cesta števil. 17

336 52 28

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.
Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.
Ceniki zastonj in franko.

Brzoparilniki za krmo

„ALFA“ so najboljši!

281 12-1

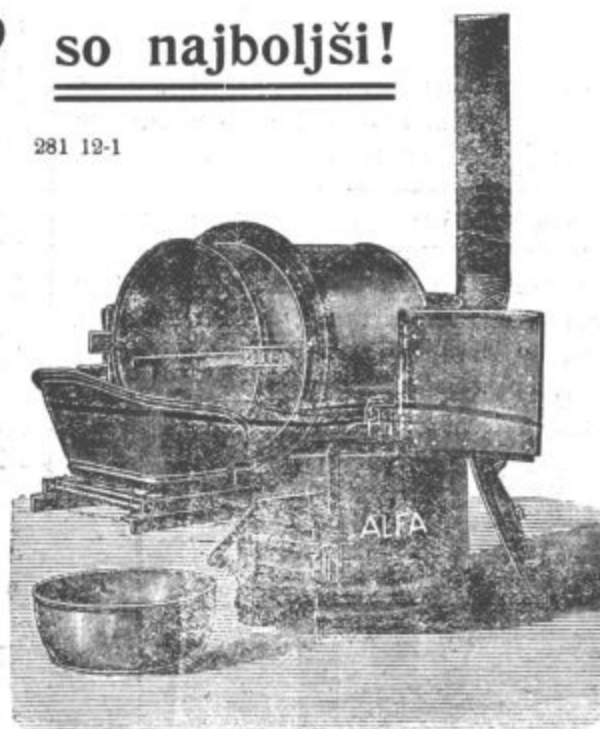
Velika prihranitev na času, na kurivu in najboljša krma to so največje prednosti istega!

Zahtevajte cenike!
Dopisuje se slovensko!

Delniška družba

Alfa Separator

Dunaj XII.

Pošne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gáberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure
dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Barhant, flanele, modno blago, opreme

platno, damast, kanafas itd. same novosti, razpošilja franko izvozna tvrdka V. J. Havliček in brat v Poděbradeh na Češkem. Razpošilja tudi franko po povzetju 1 závoj 40 m raznovrstnih ostankov od poletnega in zimskega perila v širokosti 1 do 8 metrov samo za 18 K. Ugodna prilika! Izredno cen! 249 15-5

Samo še 19 gramofonov

novih in izvrstnih, komad po 15 K in po 20 K oddamo od danes naprej proti takojšnjemu plačilu. Istotam 1000 igel samo K 1'60 in nove velike dvostranske plošče po K 2'50.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

Ostanki

parhasti za ženske obleke po 20 m. trpežni 10 K, zelo močni 12 K, posebno fini 14 K; platna po 20 m, močnega 8 K, zelo trpežnega 9 K, posebno močnega 11 K, razpošilja narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki v Celju

Širite „Narodni List!“

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K, boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K, najfinejši prsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nanjinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka. z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge. 70 cm široke K 13—, 14 70, 17 80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4 50, 5 20, 5 70; podpernica iz močnega rižastega gradlana. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 456 50-18

S. Benisch, Deschenitz, štey. 773, Šumava, Češko

Naznanilo.

Da se povzdigne v deželi še zelo nerazvito kletarstvo (postopanje z vinom in sadnim moštom), je sklenil deželni odbor prirediti na deželni viničarski šoli v Silberbergu petdnevni viničarski tečaj od 16. do vštveši 20. januarja 1911, pod vodstvom deželnega ravnatelja za vino- in sadjerejo g. Antona Stiegler-ja.

Obiskovalci tečaja imajo pouk, ki se vrši dopoldne in popoldne, brezplačen, za hrano in stanovanje pa si mora vsak zase skrbeti.

V tečaj se sprejme 30 udeležencev, ki so v deželi vinogradni posestniki in krčmarji. Priglasiti se mora najpozneje do 10. januarja 1911 pri deželnem odboru.

GRADEC, due 2. decembra 1910.

Štajerski deželni odbor.

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatino v „Narodnem domu“ v Celju.

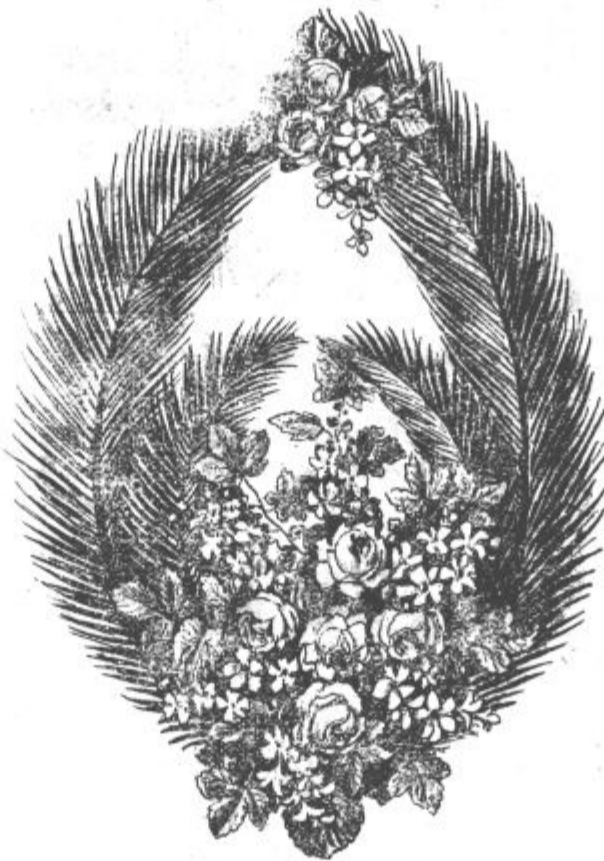
Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzobjavni naslov: Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster, lastnik parne žage na Lavi pri Celju
 prevzame vsakovrstna

stavbena zlasti tesarska dela.